

fitenti in iudicio non oblato libello sit simplex preceptum quod est interlocutoria non diffinitiva sua. ff. de iudi. l. si de bitor. Ita ergo pronuntiatio de exequendo preceptu appellatur qd in substantia hz no[n] differant vni essent synonyma certe in puncto no[n] plenipotens qd sit sc̄a renocatio sed solu suspenso quā no[n] puto posse fieri qd acta iudicij non pfit petere ut. ff. de iudi. l. no[n] quēadmodū hz tamē hoc de iuris fieri no[n] possit tamē stilus curie pusine aliter se b̄ze v̄z multas enim vidi tpe meo suspendi z sua z libellus pfit firmari sūmū sti lum curie tex. est de iniur. l. fi. facit optime qd no. p. Inno. d̄ offi. or. dilectus vbi dicit libellum sūmū cōsuetudinē formari si tñ stilus no[n] esset forsitan dca suspensio no[n] teneret rōe predicta marie si non internenit cāe cognitio que necessaria ē ut superioris est probatū hz autem post pronuntiationē index ad bancū sederit no[n] ppterera illa sua nulla est qd infra termis nū lata si p cōgnitū spaciū index sedet z sedēdo p̄t expectavit. ff. de in ite. resti. l. diu. z ita dico z cōsulo ego ang. zc.

.cxv.

Si index pronunciet instrumentum executioni mādandum vtrū talis pronuntiatio sit diffinitiva an interlocutoria.

Rimo Inquiramus vīsis p̄dictis an pronuntiatio dicti iudicis sup executionē dicti iusti sit diffinitiva seu interlocutoria. Quod autē dicta pronuntiatio sit diffinitiva p̄baſ a finali effectu qd cōtrouersie p̄cipaliter more finē iponit qd est propriū sua diffinitiua. ff. de re iudi. l. i. Itē ab ea appellat sicut a diffinitiua hz cy. C. quoꝝ app. no reci. l. ab executori in. i. q. z in gl. sup uer. accedat in fi. Itē continet condēnationē no[n] per uerbum condēno sed equipollens z istud sufficit ad ueritatem diffinitiua diffinitiua sua. C. quō z qd in. l. i. ff. de arbi. l. quid tñ. ff. d̄ re iudi. l. in summa. Pro hac ē parte v̄z casus de uer. fig. c. sepe in cle. vbi sua que fertur in cā p̄cipalit̄ mota quā tuncqz feraſ ēt iuris ciuitis ordine p̄termissō z no[n] obseruata diligētia iūz ciuitis est diffinitiua facit qd no. cy. i. addi. suis de offi. procōsul. le. ff. l. nec qnicqz. s. vbi decretū z v̄z casus. C. de sen. experi. reci. aue. nisi breuiores vbi in cāis breuioribus z cum eōs cognoscit inter clericos ferē diffinitiua no[n] tamē in scriptis nec descripti recitatione ut in cle. dispendiosā de iudi. Quod autē sit interlocutoria p̄z ex oratione per quē venit ad eam iudicariis enī ordo qui requiriunt ut ad sua deuenientia diffinitiua qd totaliter p̄termittit de quo ordine hā. C. de sen. z interlo. om. in. l. platā. C. de lit. conf. aue. offerat. Itē ordo seu solēnitā que requirit i diffinitiua sua prolatione simplē p̄termittit non enī fertur in scriptis nec delcripti recitatis z pro triānali ergo zc. C. de sen. experi. reci. in rubro z nigro p totum z spec. no. ti. de sen. z re. iu. in pn. Quod autē no[n] sit diffinitiua nec interlocutoria p̄z ex p̄dictis qd ex quo anormalā hz naturā potins esse anormalā qd diffinitiua z qd interlocutoria appellare debemus sicut dicimus in exceptōe que sapit naturā p emptorie z dilatorie qd anormala appellat. l. exceptōes at ppetue in glo. magna. ff. de excep. led no memini me legiſ se ullam sua anormalā appellari vñ necessariū est alterū predictorū eligendum. l. qd sit diffinitiua uel interlocutoria z dico eaz interlocutoria qd glosator appellat uocē iudicis emanante sup executione fiendā pronunciationē ut. d. l. ab executione z caute ita dixit non asit dixit sua qd hoc uerbum ppter ad diffinitiua referit z ei cōuenit. C. de re. cre. l. generali. in. prin. ff. de re. iu. l. i. large z minus ppter cōprehendat z uerificat ēt interlocutoria qd appareat qd oīs vox iudicis cām faciens sua appellatur ut no. glo. in cor. de lit. s. ad excludendas vnde ēt preceptum qd sit necessario de citando sua appellatur. C. de prin. scol. l. quotiens li. xii. in uer. prolata sua. C. de epi. z cle. l. oēs. s. si uero apator qd igit̄ dicta pronuntiatio de exequendo iusti in sua forma degenerata diffinitiua z in pcessu per quē puenitur ad eā filiū discrepat dico dictā pronunciationē fore z esse. interlocutoria no[n] diffinitiua terminat enī hz confessus uirtute cōfessionis facie hz tabellionē qui index ordinariū est. ff. de iudi. l. i. in gl. hz p̄ceptū emanās i cōfessū no[n] oblato libello interlocutoria ē. ff. de iudi. l. si debitor. Itē ex forma dcōz statutorū dat iurisdictio notario faciendi p̄ceptuz p̄tibus ut obseruat promissa z preceptū illud idem opatur qd preceptuz iudicis ut p̄z in dictis statutis. sed si peteretur executio precepti iudicis nulla ē dubitatio qd pronuntiatio de exequendo ul̄ non exequendo non ē diffinitiua ut. l. i. C. de excep. rei iud. hoc t̄ bar. exp̄sse in. d. l. ab executori in pn. vbi dicit qd a ta

li p̄cepto seu denūciatione ē exequendo sua appellatū cum modis excedit z ideo cum excessis fit in appellatōe hoc interseri oꝝ eo z appellatū tunc ab interlocutoria. Si. n. diffinitiua dicemus super eodem ferre duplex diffinitiua hz no. in. l. i. C. quādo p̄uo. no ē ne. z audacter dico interlocutoriam eē eo qd sua lata in ppter executive pcessu non fit diffinitiua hz in sumarie petaſ aliquid fieri non tamē p modum executum possibile sit sua super hoc latam eē diffinitiua ut in. d. l. cle. sepe.

Nec ob. qd hz effectum diffinitiua qd finem cōtrouersie p̄cipalit̄ more imponit qd ubi idē ens hz effectum unius subiecti z formā alterius denominare illud debemus a subiecto formalī tanqz a digniori z potentiori. ff. de acceptū. l. an insti. ff. de iusti. z iu. l. ins civile. Nec ēt ob. cle. sepe. qd ibi ppterera iussit sua diffinitiua ferri iure ordine p̄termissō vnde non ē mirū si diffinitiua ē vnde ibi cā erat ordinaria de sui natura z diffinitiua requirebat z solitum iūz ordinem quem hz ppterera ex plenitudine potestatū relaxet non ppterera alterat nomen sententie Item ibi omnes exceptōes ēt que requirunt altiores iudicinē possunt pponi quod ē hz naturā iudicij tamē sumarij sicut illud erat. l. i. C. de edic. di. adri. tol. ff. ad exhib. l. i. i. s. ibidem z l. thesaurus. Item non obstat qd imponitur finis controversie more qd non sequit̄ ergo ē diffinitiua vt patet ff. qui satista. co. l. arbītro. z. l. ab arbītro. ff. de p̄to. s̄p. l. i. s. fi. ff. a qui. ap. no. l. i. fi. ff. de mino. l. intra utile. z. l. aut p̄tor. s. p̄mittit. Nec ēt ob. qd ab ea appellat qd non sequit̄ ergo ē diffinitiua. nam ab interlocutoria appellatur lata sup iūz dic. vt no. in auten. habita per Inno. de rescript. pastoralis. Item ab interlocutoria lata super legitimatione psonarū ut. l. ait p̄tor. s. p̄mittit. ff. de mino. Item ubi non expectat aliam sua post se uel grauamen quod per eaz in ferit ē irreparabile per appellatōem a diffinitiua ut. l. ait sententie. ff. quoꝝ ap. non reci. C. de app. l. i. quis. p̄ocatione. Item non ob. anten. nisi breuiores z cle. dispendiosā; quia nego illam legem dicere diffinitiua ē illam sua. qd ita fertur bñ enim concedo qd vim diffinitiua habeat: hz no qd habeat nomē diffinitiua cum nec in eius platione nec in processu intermitiat illa solēnitā que faciunt sua diffinitiua ē. Item non ob. qd illa dō diffinitiua ē que fertur p̄positū p̄emp̄. z de eis plene discussio extra de ordi. iudi. c. i. qd istud uerum vbi exceptōes pponuntur ad aliud qd ad executionē al sequeret qd si peteretur sententie executio z hz hoc exceptio perempt̄. pponeret ppter quam pronuntiatur sua exēq̄dam non ē illa pronuntiatio ēt diffinitiua qd ē falsuz qd sicut pronuntiatio de exequendo ē interlocutoria ita eius contraria de no[n] exequendo de ap. c. fi. in cle. z hec spāl̄ per. c. cū pientes de elec. l. vi. Item non ob. qd sua que continent rem restituī uel resignari ē diffinitiua ut. l. meminerit. C. vñ de vi. z. C. si de momē. pos. l. unica qd concedo cum p̄cipalit̄ ad istud intēdit sed ubi p̄cipalit̄ petitur executio z su per executōe fertur illa ē interlocutoria ut ē dem̄ z filiū illud quod in ea agitur uel additur de resignatōe tenite quoniam uenit per modum appendic. vnde indicat de illa particula quod de p̄cipalit̄ z eodem modo si de diffinitiua aliquid pceptum fieret illud no[n] ēt interlocutoria: hz pars diffinitiue tex. est cōiuncta glo. in. l. qui agn̄is. ff. de excep. in uer. ex p̄cepto. Item non ob. qd sua dca lata fuit in scriptū z pro tribunali sedēdo qd hoc non erat necessarie z facere sua esse diffinitiua uel interlocutoria no[n] ēt in arbitrio iudicis: sed hoc totum ex legis potestate penderet z iō uerba iudicis aut ordo p̄ eum in sententiando seruatus non facit sua ē diffinitiua uel interlocutoria hz naturā cāe p̄ quam indicat. ff. ad turpil. l. i. in. fi. z. ff. ad munici. l. ordine in. fi. pn. vñ de ēt interlocutoria diffinitiua modo. plata: z hoc ponit bar. in terminis in. l. titia de accu. in. q. que incipit quero de dua bus. q. Item no ob. qd sua lata super emergētibus post sententiam v̄z diffinitiua. l. i. C. de iur. z fac. igno. per bar. ff. de accu. l. titia qd possim hoc audacter negare non enim ibi dicit sua ēt interlocutoria uel diffinitiua sed qd lata sententia milles tri defensionibꝫ suis p̄t. Breterea ibi no agebat uia executina hz actōe in factum ut ibi dicit glo. sup quam libellus offerit lis cōf. z sua fertur ut plene no. bar. ff. d̄ re iudi. l. inter duos. nec ē uerum qd bar. in. d. l. titia hoc dicat z si diceret intelligi hz sane eius dc̄m. l. cum proponitur actio in fc̄m seu iudicati non autem cum sup executōne solū iudicis offm imploratur z qd non sit diffinitiua z sic qd nostra sit decisa uidet̄ casus in. d. l. quotiens in. fi. de priuile. scol. Ex p̄dictis appetet an reuocari possit an no. Lō